

ת"פ 10741/10/14 - מדינת ישראל נגד איוב עפאנה, עובידה עטון

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 10741-10-14 מדינת ישראל נ' עפאנה(עציר) ואח' 23 יוני 2015

בפני
בעניין: כב' השופטת דנה כהן-לקח
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. איוב עפאנה (עציר)
2. עובידה עטון (עציר)

הנאשמים

גזר-דין

רקע

1. ביום 12.3.2015 הורשעו הנאשמים, על-יסוד הודאתם שניתנה במסגרת הסדר טיעון, בעבירות אשר יוחסו להם בכתב-אישום מתוקן כדלקמן:

הנאשם 1 - חברות בארגון טרוריסטי לפי סעיף 3 לפקודת מניעת טרור, תש"ח-1948 (להלן: הפקודה למניעת טרור או הפקודה); וכן קשירת קשר לביצוע פשע לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין).

הנאשם 2 - קשירת קשר לביצוע פשע לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין.

בהתאם לעובדות כתב-האישום המתוקן, ארגון החמאס הוכרז ביום 1.1.1988 כארגון טרור על-ידי ממשלת ישראל. עז אלדין עטון (להלן: עז אלדין) והנאשם 1 תומכים בארגון החמאס וחברים בו. במועד שאינו ידוע למאשימה במדויק, בחודשים יולי-אוגוסט 2014, במהלך הלחימה בעזה ועל רקע פעולות צה"ל שם, התגבשה אצל הנאשם 1 החלטה להקים חוליה צבאית מטעם ארגון החמאס, במטרה לבצע פעילות פוגענית כנגד כוחות הביטחון, במטרה לגרום להרג ולמצער לפציעות (להלן: החוליה). במהלך חודש אוגוסט 2014, פנה הנאשם 1 לעז אלדין ושיתף אותו בכוונותיו להקים חוליה. עז אלדין אמר לנאשם כי הוא מעוניין להשתתף בפעילות המתוכננת (להלן: הקשר). לצורך קידום הקשר והקמת החוליה, הוחלט בין השניים כי עז אלדין יהיה אמן על גיוס האנשים, בעוד הנאשם 1 יפעל להשיג מימון ואמצעי לחימה. זמן מה לאחר מכן, ועל-מנת לממש את הקשר, פנה הנאשם 1 לאדם בשם אנס קפישה (להלן: קפישה) המתגורר בחברון, אשר אותו הכירו הנאשם 1 ועז אלדין כפעיל חמאס, וזאת לצורך מימון אמל"ח. הנאשם 1 נפגש עם קפישה ותיאר בפניו את תכניתו באשר להקמת החוליה. הנאשם 1 ביקש מקפישה את עזרתו במימון החוליה, והאחרון נענה לו. קפישה אמר לנאשם 1 כי כאשר ימצא מקור מימון יצור עמם קשר. שבוע לאחר מפגש זה, פנה הנאשם 1 שוב לקפישה ושוחח איתו בנושא. בתחילת חודש ספטמבר 2014, במסגרת מימוש הקשר ולצורך גיוס אנשים לחוליה, פנה עז אלדין לאדם בשם מחמד דוויאת (להלן: מחמד), בניסיון לגייסו לחוליה. עז אלדין תיאר בפני מחמד את רצונו להקים

עמוד 1

חוליה. מחמד סירב להצטרף לחוליה, ואף המליץ לעז אלדין שלא יעסוק בפעילות מסוג זה. באותה עת, פנה עז אלדין גם לנאשם 2. עז אלדין תיאר בפני הנאשם 2 כי הוא מעוניין לפעול במסגרת החוליה, וסיפר לו כי אדם אחר פועל לצורך מימון אמל"ח. הנאשם 2 אמר לעז אלדין כי עם גיוס הכספים והאמל"ח שיפנו אליו.

יוער כי במסגרת הסדר הטיעון בין הצדדים, הוסכם כי ההחלטה של הנאשם 1 להקים את החוליה נשוא כתב-האישום המתוקן, הייתה על-דעת עצמו וכי לא הייתה פנייה אליו של מי מטעם ארגון החמאס.

בכל אלה הודו הנאשמים 1-2 ובגין כך הורשעו בעבירות שיוחסו להם. למען שלמות התמונה, יוער כי עניינו של עז אלדין נדון במסגרת כתב-אישום נפרד, והוא קבוע לשמיעת הוכחות (ת"פ (י-ם) 6469-03-15).

2. באי-כוח הצדדים לא הגיעו להסכמה לעניין עונשם של נאשמים 1-2 במסגרת הסדר הטיעון, וכל צד נותר חופשי בטיעונו. נוכח גילם, הופנו שני הנאשמים לשירות המבחן לצורך הכנת תסקיר בעניינם.

תסקירי שירות המבחן

3. מתסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם 1 עולה כי הוא בן 21, רווק. טרם מעצרו, התגורר הנאשם 1 בבית הוריו בצור באחר. לאחר שחרורו ממאסר קודם, עבד כחצי שנה במפעל להרכבת מעליות בתל-אביב.

בהתייחס לעבירות נשוא תיק זה, טען הנאשם 1 כי באותה תקופה התנהל מבצע "צוק איתן" בעזה, והוא נחשף דרך אמצעי התקשורת למצבם הקשה של תושבי עזה. לדבריו, הזדהה באופן עמוק עם כאבם של האזרחים, כעס מאד על פעילות צה"ל וביקש לפעול על-מנת לפגוע בחיילים כתגובה לפעילותם. בנוסף, תאר כעס מתמשך שהופנם כלפי חיילים בעקבות פעילותם השוטפת בכפר במסגרת מעצרים או הריסת בתים בלתי חוקיים, שהיווה אף הוא רקע למעשיו.

שירות המבחן ציין כי הנאשם 1 שוחח בפתיחות אודות הנסיבות והמניעים שהובילו אותו למעורבותו בעבירה הנדונה. הוא ביטא בהרחבה את עמדותיו ותפיסותיו סביב חברותו בארגון החמאס וקשריו עם פעילים בארגון. בהקשר זה, אף התייחס למעורבותו הפלילית הקודמת. הנאשם 1 ציין כי גם בתוך ביתו וגם בסביבת מגוריו, ישנה פעילות משמעותית של הארגון. הנאשם 1 ביטא הזדהות עם מטרות ארגון החמאס ופעילותו, מוטיבציה להשגת מטרות הארגון בדרך תוקפנית, והסכמה לשלם מחיר אישי בשל כך. על אף האמור, בהתייחס לעבירה הנוכחית, שירות המבחן התרשם כי הנאשם 1 נטה לטשטש ולמזער מחומרת מעשיו. הוא שלל התארגנות משמעותית, תכנון מפורט או הוצאה לפועל של פעילות מעשית כלשהי כמתואר בכתב-האישום המתוקן, ונטה לתאר את מעשיו כפעילות אימפולסיבית שמקורה בכעס רגעי, שלא הבשילה לכדי מעשה ממשי. שירות המבחן התרשם כי התייחסותו של הנאשם לעבירות, עומדת בפער להשקפותיו האידיאולוגיות וכן לעומק מעורבותו וקשריו החברתיים עם פעילים בארגון.

התרשמות שירות המבחן היא כי הנאשם 1 גדל והתפתח בסביבה חברתית התומכת בפעילות תוקפנית כנגד

המדינה, ונראה כי לאורך השנים הפנים רגשות כעס וזעם כלפי המדינה בכלל וכלפי חיילי צה"ל בפרט. תחושות אלה מהוות, בין היתר, בסיס להצדקת מעשיו. ההתרשמות היא כי הנאשם 1 מתקשה להתייחס להשלכות האפשריות של מעשיו ומתקשה לבחון אלטרנטיבות להתנהגותו. העובדה שהעבירות בוצעו כשישה חודשים בלבד לאחר שחרורו ממאסר, וכן מערכת עמדותיו כמפורט לעיל, הובילו את שירות המבחן להעריך כי קיים סיכון להישנות התנהגות דומה בעתיד. בנסיבות העניין, ציין שירות המבחן כי הוא התקשה לבסס הערכה בדבר סיכויי השיקום של הנאשם 1. בהתחשב בכל אלה, לא בא שירות המבחן בהצעה שיקומית.

4. מתסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם 2 עולה כי הוא בן 19, רווק. טרם מעצרו, התגורר הנאשם 2 בבית הוריו בצור באחר. מאז השחרור ממאסרו הקודם, עבד הנאשם 2 במשך כחודשיים בעבודות צנרת.

אשר לעבירה נשוא התיק הנוכחי - הנאשם 2 הודה בביצוע העבירה באופן חלקי. לדבריו, עז אלדין הנו בן משפחתו והוא פנה אליו ושיתף אותו כי הוא מעוניין להקים חולית טרור. לדברי הנאשם 2, הוא לא אמר לעז אלדין כי יוכל לעזור לו במימון אמל"ח וכספים, וכל חלקו בביצוע העבירה התמצה בפנייתו בן משפחתו אליו. הנאשם 2 התקשה לראות את הבעייתיות בהתנהלותו ובהמשך קשריו עם חברה שולית.

שירות המבחן התרשם כי גדילתו של הנאשם 2 באזור בו היה חשוף באופן אינטנסיבי להסתה, עיצבה את אישיותו. הנאשם 2 התקשה לבחון עצמו באופן ביקורתי, ונטה להדגיש את תפקודו התקין תוך קושי להתייחס לבעייתיות כלשהי בחייו. בנוסף, הנאשם 2 ביטא בפני שירות המבחן את שאיפותיו לתפקוד תקין ונורמטיבי בעתיד. שירות המבחן התרשם כי ביצוע העבירה קשור במאפייני חשיבה והתנהגות ילדותיים ובלתי בשלים, אשר מצאו ביטוי בהתחברות למסגרת אשר נתנה מענה לצורכי שייכות, תוך שהנאשם 2 לא לוקח בחשבון את משמעות מעשיו במובן של פגיעה באחר, ותחת זאת נשען על הסברים אידיאולוגיים. עוד התרשם שירות המבחן כי הנאשם 2 עסוק במחירים אותם הוא משלם כיום בגין התנהלותו ומעורבותו בהליך הפלילי הנוכחי.

מבחינת גורמי סיכוי לשיקום - שירות המבחן עמד בתסקיר על גילו הצעיר של הנאשם 2 ועל שאיפותיו לנהל אורח חיים תקין. מבחינת גורמי סיכון להישנות התנהגות עבריינית - עמד שירות המבחן על מעורבותו החוזרת של הנאשם 2 בפלילים, קשייו להבין את חומרת המיוחס לו, הסיכון לפגיעה באחר וכן את חזרתו למקום מגוריו.

בהתחשב בכל אלה, לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם 2. תחת זאת, המליץ שירות המבחן על ענישה מוחשית ומציבת גבולות של מאסר בפועל.

טיעוני הצדדים לעונש

5. באת-כוח המאשימה, עו"ד שני טביב, עמדה על חומרת העבירות המיוחסות לנאשמים ועל הערכים החברתיים שנפגעו בגינן. כמו כן, הפנתה באת-כוח המאשימה לאסמכתאות מן הפסיקה לעניין הענישה הנוהגת. לגישת המאשימה, מתחם העונש ההולם בכל הנוגע לעבירות בהן הורשע הנאשם 1, נע מ-3 עד 5 שנות מאסר בפועל. לפי הנטען, מתחם

העונש ההולם לעבירה בגינה הורשע הנאשם 2, נע מ- 12 עד 24 חודשי מאסר בפועל. המאשימה עתרה למקם את עונשם של שני הנאשמים באמצע המתחמים הנטענים, ולהשית על הנאשם 1 עונש שלא יפחת מ- 4 שנות מאסר בפועל, ועל נאשם 2 עונש לא יפחת מ- 18 חודשי מאסר בפועל.

6. מנגד, בא-כוח הנאשם 1, עו"ד נאיל זחאלקה, טען כי מתחם הענישה ההולמת בנוגע לעבירות בהן הורשע מרשו, נע מ- 10 עד 24 חודשי מאסר בפועל לכל היותר. הסנגור עמד על מכלול הנסיבות לקולא בעניינו של הנאשם 1, ועתר להטיל עליו עונש בתחתית המתחם הנטען.

בא-כוח הנאשם 2, עו"ד עאטף פרחאת, טען כי מתחם הענישה ההולמת לעבירה בה הורשע מרשו, נע ממאסר מותנה ועד עבודות שירות. נוכח העובדה שמרשו מצוי במעצר קרוב ל- 9 חודשים, עתר הסנגור להסתפק בימי מעצרו.

יוער כי באי-כוח שני הנאשמים הפנו אף הם לאסמכתאות מן הפסיקה לתמיכה בטיעוניהם.

הנאשמים נמנעו מלהוסיף לדברי סנגוריהם.

מתחמי הענישה ההולמת

7. על-פי סעיף 40ג(א) לחוק העונשין, יש לקבוע את מתחם העונש ההולם את מעשי העבירות בהתאם לעקרון ההלימה, תוך התחשבות בערכים החברתיים שנפגעו, במידת הפגיעה בהם, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות ובמדיניות הענישה הנהוגה. להלן אקבע את מתחמי הענישה ההולמת למעשי העבירה של כל אחד מהנאשמים שלפני - כל אחד בהתאם לחלקו בפרשה.

הנאשם 1 הורשע בעבירות של חברות בארגון טרור וקשירת קשר לביצוע פשע. כמו באי-כוח הצדדים, אף אני סבורה כי העבירות בהן הורשע הנאשם מהוות "אירוע" אחד לצורך קביעתו של מתחם ענישה הולמת בהתאם לסעיף 40ג(א) לחוק העונשין. הנאשם 2 הורשע בעבירה של קשירת קשר לביצוע פשע, ובה בלבד.

8. **הערכים המוגנים שנפגעו** כתוצאה מהעבירות בגין הורשעו שני הנאשמים עניינם הגנה על שלומם וביטחונם של יחידי הציבור ושל אנשי כוחות הביטחון העוסקים בשמירה על ביטחון המדינה ואזרחיה. על רקע המציאות הביטחונית באזורנו, דומה כי אין צורך להכביר מילים על חומרתן של העבירות הנדונות, בהיותן חותרות תחת ריבונותה של מדינת ישראל, תוך סיכון חיי אדם ובטחון המדינה בדרכי אלימות וטרור.

9. **בחינת נסיבות ביצוע העבירות** מלמדת כי הנאשם 1, שהנו חבר בארגון החמאס ותומך בו, גמל בליבו להקים חוליה צבאית מטעם חמאס, במטרה לבצע פעילות פוגענית כנגד כוחות הביטחון. התוכנית העבריינית לא נותרה בגדר רעיון ערטילאי גרידא, שכן לפי עובדות כתב-האישום המתוקן בהן הודה הנאשם 1, הוא היה זה ששיתף את עז אלדין

בכוונותיו, גייס אותו להקמת חוליה, וערך עימו חלוקת תפקידים לצורך קידום מטרת הקשר. זאת ועוד; הנאשם 1 נטל על עצמו אחריות להשגת מימון כספי ואמל"ח, ולצורך כך פנה פעמיים לפעיל חמאס אותו הכיר, המתגורר בחברון. מכאן שהנאשם 1 פעל באופן מתוכנן תוך השקעת מאמץ לצורך הוצאת תוכנית הקשר מן הכוח אל הפועל. מעשים אלה בוצעו בחודשים יולי-אוגוסט 2014, במהלך הלחימה בעזה ועל רקע פעולות צה"ל במסגרת מבצע "צוק איתן". כפי שעולה ממהות המעשים וכן מתסקיר שירות המבחן, המניע לעבירות הוא אידיאולוגי, והדבר מהווה נסיבה לחומרה.

הנאשם 2 נחשף לתוכנית הקשר באמצעות קרוב משפחתו, עז אלדין, שסיפר לו כי הוא מעוניין לפעול במסגרת החוליה הצבאית, ואף סיפר לו כי אדם אחר פועל לצורך מימון אמל"ח. הנאשם 2 לא התנער מהדברים, ותחת זאת הזמין את עז אלדין לפנות אליו לאחר גיוס הכספים והאמל"ח. בכך הביע הנאשם 2 נכונות להצטרף לחוליה צבאית שתכליתה פגיעה בכוחות הביטחון. ודוק, הנאשם 2 לא היה היוזם של רעיון הקמת החוליה, והוא לא ביצע פעילות אקטיבית כלשהי במסגרת קשירת הקשר כאמור. אף לא מיוחסת לנאשם 2 חברות בארגון טרור. לפיכך, חלקו של הנאשם 2 בפרשה ביחס לנאשם 1, קטן יותר. יחד עם זאת, החומרה שבמעשיו של הנאשם 2 טמונה בעצם הנכונות שהביע להצטרף לחוליה צבאית המתכננת לעשות שימוש באמל"ח כנגד כוחות הביטחון. היה בכך כדי לחזק את ידיהם של העוסקים במלאכת הקמת החוליה וגיוס הכספים והאמל"ח, ואף היה בכך כדי לשדר מסר של זמינות לפעילות פוגענית כנגד כוחות הביטחון בשעת קריאה, על כל הכרוך בכך.

לצד החומרה הגלומה במעשים האמורים של שני הנאשמים והנזק הפוטנציאלי הרב שהיה גלום בהם, יש להתחשב גם בכך שתוכנית הקשר הייתה כללית באופייה (ביצוע פעילות פוגענית כנגד כוחות הביטחון), ולא הגיעה לשלבים של בחירת דרכי פעולה או יעדים ספציפיים. כמו כן, בסופו של יום, לא גויסו כספים ואמצעי לחימה, ולמרבה המזל פעילות החוליה לא יצאה אל הפועל. זאת, בעקבות חשיפת העבירות על-ידי כוחות הביטחון.

10. **בחינת מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי בגין עבירה של חברות בארגון טרור (שהעונש המרבי הקבועה לצידה בחוק הוא חמש שנות מאסר), נוהגים בתי-המשפט להשית עונשי מאסר בפועל. משך המאסרים בפועל מושפע ממגוון משתנים, המושפעים בין היתר ממהות העבירות הנוספות ומאופי הפעילות שנלוותה לחברות בארגון טרור (למשל- האם מדובר בפעילות אזרחית או צבאית), המעמד של הנאשם בארגון הטרור, שאלת קיומו של עבר פלילי רלוונטי ועוד. (לעניין פעילות אזרחית במסגרת חברות בארגון טרור - ראו והשוו למשל: ת"פ (מחוזי ים) 60494-05-12 מדינת ישראל נ' מוסטפאי (11.6.2013), פסקה 11 מפי כב' השופט נעם. באותה פרשה, נקבע בגין האישום הראשון מתחם ענישה הולמת שנע מ- 10 עד 24 חודשי מאסר בפועל. זאת, בשל עבירות של חברות ושל תמיכה בארגון טרוריסטי שהתבטאו בהשתתפות פעילה במספר הפגנות ומחאות הזדהות שונות מטעם ארגון "החזית העממית" במזרח ירושלים, ביחס לנאשמים שלא עמדו בראש החוליה. עוד ראו והשוו: ת"פ (שלום ים) 3518-01-14 מדינת ישראל נ' ברכה (10.9.2014) שם נקבעו מתחמי ענישה הולמת שהרף התחתון שלהם נע בין 9-12 חודשי מאסר בפועל, והרף העליון שלהם נע בין 24-30 חודשי מאסר בפועל, בגין עבירה של חברות בארגון טרוריסטי ופעילות אזרחית-חברתית במסגרתו; לעניין פעילות צבאית במסגרת חברות בארגון טרור - ראו והשוו למשל: פ"ח (מחוזי ב"ש) 1004/07 מדינת ישראל נ' כפארנה (30.10.2007) ומכלול הפסיקה המאוזכרת שם, המבוססת על עונשי מאסר בפועל ממשיים מאחורי סורג ובריוח).

אשר לעבירה של קשירת קשר לביצוע פשע - העונש המרבי הקבוע לצידה בחוק הוא שבע שנות מאסר. קיים קושי לאתר מקרים אחרים בהם העבירה של קשירת קשר לביצוע פשע עמדה לבדה (ללא עבירות נוספות או נלוות), ועניינה היה בהקמת חוליה צבאית שתכליתה לפגוע בכוחות הביטחון. יחד עם זאת, ניתן להשוות ממקרים אחרים, חמורים יותר בנסיבותיהם, שהתבססו על עונשי מאסר בפועל מאחורי סורג ובריא (ראו והשוו למשל: תפ"ח (מחוזי ב"ש) 1567-11-12 מדינת ישראל נ' נגאר (15.6.2014), שם נקבע בגין האישום הראשון מתחם ענישה הולמת שנע מ-4 עד 8 שנות מאסר בפועל. זאת בגין עבירות של חברות בארגון טרור וקשירת קשר לירות על טנקים של צה"ל ששהו ברצועה, תוך ירי בפועל של 30 כדורי קלצ'ניקוב לעבר טנקים אלה).

11. בהתחשב בעקרון המנחה של ההלימה; בהתחשב בערכים שנפגעו ובעוצמת הפגיעה בערכים אלה; בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירות ובחלקו היחסי של כל אחד מהנאשמים בפרשה; ובהתחשב במדיניות הענישה הנוהגת; אני סבורה כדלקמן:

מתחם העונש ההולם בעניינו של נאשם 1 נע מ-16 חודשי מאסר בפועל עד 3 שנות מאסר בפועל ומעלה.

מתחם העונש ההולם בעניינו של נאשם 2 נע ממספר חד-ספרתי גבוה של חודשי מאסר בפועל ועד 21 חודשי מאסר בפועל.

לא ראיתי הצדקה לחרוג ממתחמים אלה לקולא או לחומרה.

העונש המתאים

12. לצורך גזירת העונשים בגדרי המתחמים שקבעתי, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות כאמור בסעיף 40יא לחוק העונשין:

לקולא, שקלתי את הודאת הנאשמים בעובדות כתב-האישום המתוקן ואת החיסכון במשאבים ציבוריים עקב כך. כמו-כן, ניתן משקל לנסיבותיהם האישיות של כל אחד מהנאשמים ולגילם הצעיר (הנאשם 1 - בן 21; הנאשם 2 - בן 19).

לחובת הנאשמים שקלתי את חומרת המעשים, את הסיכון הגלום בהם ואת הצורך להרתיע את היחיד ואת הרבים מפני הישנותם. החבר בארגון טרור שיוזם הקמת חוליה צבאית ששואפת לגיוס פעילים ולמימון אמל"ח מתוך מטרה לפגוע בכוחות הביטחון, כמו גם מי שמביע נכונות להצטרף לחוליה כאמור במקום להתנער מכך, ראוי שיידע כי העונש הצפוי לו הנו מאסר בפועל מאחורי סורג ובריא לתקופה ממשית. זאת ועוד; בנסיבות העניין, יש ליתן משקל של ממש לעברו הפלילי של כל אחד מהנאשמים: לנאשם 1 הרשעה קודמת בעבירות של חברות בהתאגדות בלתי חוקית וכן השתתפות באסיפה. בגין כך, נידון הנאשם 1, בין היתר, ל-8 חודשי מאסר בפועל. לנאשם 2 הרשעה קודמת בעבירות

של פעילות בארגון טרור, סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. בגין כך, נידון הנאשם 2, בין היתר, ל- 15 חודשי מאסר בפועל. מכאן שלשני הנאשמים עבר פלילי רלוונטי, על-אף גילם הצעיר יחסית. יתר על כן; שני הנאשמים ביצעו את העבירות נשוא התיק שלפניי, זמן קצר בלבד לאחר שחרורם ממאסרם הקודם. התסקירים שהוגשו בעניינם של שני הנאשמים (עליהם עמדתי בפסקאות 3-4 לעיל), כוללים אף הם היבטים מעוררי קושי. כל אלה פועלים לחובת הנאשמים, ומצדדים בהטלת ענישה מרתיעה בעניינם.

13. באיזון בין מכלול השיקולים, אני בדעה כי יש למקם את עונשם של שני הנאשמים בטווח הבינוני-תחתון של המתחמים שנקבעו.

סוף דבר

14. נוכח הטעמים המפורטים לעיל, אני גוזרת על הנאשמים כדלקמן:

הנאשם 1 -

א. 21 חודשי מאסר בפועל, החל מיום מעצרו.

ב. מאסר על-תנאי לתקופה של 7 חודשים למשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר. התנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה בה הורשע או עבירת אלימות מסוג פשע.

הנאשם 2 -

א. 12 חודשי מאסר בפועל, החל מיום מעצרו.

ב. מאסר על-תנאי לתקופה של 7 חודשים למשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר. התנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה בה הורשע או עבירת אלימות מסוג פשע.

המזכירות תמציא העתק גזר-הדין לשירות המבחן למבוגרים.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ו' תמוז תשע"ה, 23 יוני 2015, במעמד הצדדים.